

til Jorden den ene efter den anden. Men de rejste sig igjen, brød ud i Bønner samt lagde velsignende deres Hænder paa de andre tilstedeværende. Og ligesom de kristne Blodvidner i de hellige Sagn og de hysteriske Syge hos vore Dages Læger — Hypnotisører — var deres Saar strax lægte, og ikke en Blodsdraabe blev udgydt.

Vi drog et dybt, lettende Suk, da vi atter var uden for Moskéen for at vandre hjem gennem den gamle Klipperedes vildsomt bugtende Gader.

Endnu et sidste Indtryk af Brydningen mellem de to Civilisationer, som her ere stødt sammen uden at forenes. I samme Gade saa vi paa den ene Side Opiumsrøgernes tavse Æventyrland, hvor enhver laa i stille Drømme ved Nattergalens Sang, med en duftende Blomsterbuket ved Siden af sig, de dybe Øjne var rettede opad med Fantasimenneskets fjærntskuende Blik — og lige over for en fransk Sangerinde-Café, hvor en halvnøgen Kokotte stod paa ét Ben og sang uanstændige Viser for de franske Officerer, som klinkede og drak Absinth.

Det er ikke værdt at tale i alt for høje Toner om Vestens civilisatoriske Indflydelse paa Østerlandets Sønner.

A. Charl. Edgren-Leftler.

Bjørnstjerne Bjørnsons Foredrag,

„Engifte og Mangesifte“,

er nu udkommet paa Forlag af „Bibliothek for de tusen hjem“. Det er 45 Sider og koster 30 Øre. Det er altsaa overkommeligt for enhver, baade i Pris og i Omfang, og det kunde for saa vidt være nok at meddele, at det er udkommet. Men ligesom Bjørnsons mundtlige Foredrag vakte Røre, saa vil ogsaa hans trykte gjøre det; og der kan næppe være Tvivl om, at naar der allerede ved det mundtlige Foredrag stundom fandtes Kritikere, som hagede sig fast i en eller anden Enkelthed og begyndte at pindehugge, saa vil dette endnu mindre ude-